

TESTIMONY ID: 758

AGE: 25

AGE RANGE: 21-25

GENDER: f

MARITAL STATUS: married

REGION: Luhansk region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Secondary specialized education

DATE OF TESTIMONY: 2022-07-04

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

When it all started, my husband was at work in a nearby city, and we were alone at home with our little son, who is two years old. I woke up from the explosions. It was terrifying. We were with my husband's parents for a day and heard explosions. My son was terrified, and then my husband took us and took us to a place where it was safe. We drove at night, past large convoys of vehicles, almost empty roadblocks, which was very frightening... My son slept the whole way (about 15 hours) without waking up. Our son is disabled, he has cerebral palsy, and due to stress, he had a significant setback... And then my cousin, who was defending our homeland, died... And since all our relatives are under occupation, I had to deal with the issues of burial and identification... This is probably the hardest thing to see a loved one dead... And I still can't recover...

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 758

ВІК: 25

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 21-25

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Луганська область

ОКУПОВАНИСТЬ ТЕРИТОРІЙ:

Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: середня спеціальна

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-07-04

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Коли все почалося, мій чоловік був на роботі у сусідньому місті, ми з маленьким сином, йому 2 роки, були вдома самі. Я прокинулася від вибухів, було дуже страшно. Добу ми були у батьків чоловіка, чули вибухи, син був дуже наляканий, а потім чоловік нас забрав та вивіз туди, де було безпечно. Ми їхали вже вночі, проїжджали повз великі колони техніки, майже пусті блокпости, це дуже лякало.. Син всю дорогу (десь 15 годин) проспав майже не прокидаючись. Наш син інвалід, в нього ДЦП і на фоні стресу в нього стався значний відкат..

А потім мій двоюрідний брат, який захищав нашу батьківщину, загинув.. І так як всі наші рідні знаходяться в окупації, мені довелося займатися питаннями поховання та опізнання.. Це, мабуть, найважче - бачити рідну людину мертвою.. І я досі не можу оговтатися..

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.